

8. oktober 2020
Atassut

EM 2020/71
Aqqalu C. Jerimiassen

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorledes der bør følges op på Revisionsudvalgets skarpe kritik i udvalgets beretning af 7. september 2020.

(Medlemmerne af Inatsisartut Inuit Ataqatigiit, Parti Naleraq, Atassut, Suleqatigiisitsisut)

I demokratiske lande er det en selvfølge, at en Naalakkersuisoq enten selv trækker sig, eller for den sags skyld, bliver bedt af sit parti om at trække sig, for netop at redde partiets troværdighed. Til gengæld lyder tonen her i landet på: hvorfor skal Naalakkersuisoq forfølges? Han hjælper jo bare sin medborger. Vi er nået til et punkt, hvor vi godtager overtrædelser af regler. Vil det så sige, at det er ganske acceptabelt at overtræde regler, hvis hensigten er at hjælpe en anden?

Jeg vil spørge jer alle, hver enkelt: Vil vi beskytte demokratiet i Grønland? Eller skal flertalspolitikken overmande demokratiet, således det bliver tilladt at bryde reglerne, så længe man er i flertal? For så vil vi have det laveste fællesnævner for demokratiet.

Ordet demokrati har ingen magt, hvis dette ikke benyttes integreret ved styring af landet. Med magt følger der et stort ansvar. Hvordan er det, vi vil benytte denne magt?

Ved fordelingen af magten er vi i Inatsisartut forpligtet til at værge over Naalakkersuisut, med et ansvar. I betragtning af at opfyldelse af opgaven ingen virkning har, er det tvivlsomt om hvorvidt magtens tredeling, stadigvæk er gældende? Hvilke andre overtrædelser vil fortsat være tilladte, hvis man blot vender det blinde øje til Inatsisartuts Revisionsudvalgs skarpe kritik? Hvis der blot vendes det blinde øje hertil, vil det være tegn på at Inatsisartuts mandat ikke længere er eksisterende, men hvor Naalakkersuisuts magt tværtimod fortsat vokser.

Hvis reglerne ikke har været klare nok, skal de så misbruges? Hvis formuleringer i skriften for reglerne har været uklare - skal de så bruges som gyldig undskyldning, på trods af at man var bevidst om hvad disse regler indeholdt? Alle os der sidder i dette lokale, med et ansvar som folkevalgt, skal på ingen måde handle og agere udenom love, og bruge misforståelser som undskyldning.

Vi har fra Atassut trukket os fra koalitionen, netop for ikke at deltage i disse handlinger. Hvis Inatsisartut sidder med i koalitionen, eller for den sags skyld i oppositionen, er det ikke ensbetydende med, at de skal sidde som nikkedukker. I grundlaget for demokratiet er vi alle forpligtet til at beskytte ytringsfriheden, og dermed også beskytte den demokratiske styringsmåde, og bør til enhver tid vælge demokratiet, fremfor at slås om magten. Det har vi fra Atassut også bevist med handling.

Et spørgsmål der også vil være interessant, at få svar på, fra de andre partier i Koalitionen: Om de blot også vil ignorere Inatsisartuts Revisionsudvalgs skarpe kritik? Vil de stadigvæk stå i baggrunden og beskytte misbruget af magten? Hvis det er tilfældet, skylder man os alle og borgerne en klar forklaring herom.

Hvis dette ikke får nogen form for konsekvens, står det helt galt til med landet. Det er bekymrende, og faktisk også skræmmende, hvad fremtiden vil byde på, hvis dette fortsætter.

Vi står alle i dette lokale med et ansvar for at vise overfor samfundet, hvordan vi vil benytte magten. Vi står til ansvar for at vise samfundet, hvorvidt vi sidder her for at handle retfærdigt og forsvarligt, eller om det blot handler om magt.

Jeg vil citere Lars Chemnitz igen: ”Når man bliver politiker, er det ikke ensbetydende med at man hæves... man skal tjene folket”